

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 139/2004 НА СЪВЕТА

от 20 януари 2004 година

относно контрола върху концентрациите между предприятия

(Регламент за сливанията на ЕО)

(Текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 83 и 308 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет³,

като има предвид, че:

(1) Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия⁴ бе съществено изменен. Поради това, че предстоят следващи промени, той следва да бъде преработен, с цел постигане на яснота.

(2) За постигането на целите на Договора, член 3, параграф 1, буква ж) поставя пред Общността задачата за изграждане на система, която да гарантира, че конкуренцията на Общия пазар не се нарушава. Член 4, параграф 1 от Договора предвижда дейностите на държавите-членки и на Общността да бъдат осъществявани в съответствие с принципа на отворената пазарна икономика със свободна конкуренция. Тези принципи са основни за по-нататъшното развитие на вътрешния пазар.

(3) Конкуренцията на Общия пазар и икономическия и валутен съюз, разширяването на Европейския съюз и намаляването на международните бариери по отношение на търговията и инвестициите ще продължат да водят до мащабни корпоративни реорганизации, по-специално под формата на концентрации.

(4) Такива реорганизации се приветстват от Договора в степен, в която те съответстват на изискванията на динамичната конкуренция и са в състояние да увеличат конкурентоспособността на европейската индустрия като подобрят условията за растеж и повишат стандарта на живот в Общността.

¹ ОВ С 20, 28.1.2004 г., стр. 4.

² Становище, дадено на 9.10.2003 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ Становище, дадено на 24.10.2003 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁴ ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 1. Изменен в ОВ L 257, 21.9.1990 г., стр. 13. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1310697 (ОВ L 180, 9.7.1997 г., стр. 1.). Поправка в ОВ L 40, 13.2.1998 г., стр. 17.

(5) Независимо от това, следва да бъде гарантирано, че процесът на реорганизация не води до трайни нарушения на конкуренцията; поради това, правото на Общността трябва да съдържа разпоредби, регулиращи тези концентрации, които могат в значителна степен да възпрепятстват ефективната конкуренция на Общия пазар или в значителна част от него.

(6) Поради това е необходим специфичен правен инструмент, който да даде възможност за ефективен контрол върху всички концентрации по отношение на тяхното въздействие върху структурата на конкуренцията в Общността, като същевременно е единственият инструмент, приложим по отношение на такива концентрации. Регламент (ЕИО) № 4064/89 г. даде възможност за изграждане на политика на Общността в тази област. В светлината на натрупания опит, обаче този регламент следва да бъде трансформиран в законодателство, предвидено да посрещне предизвикателствата на по-интегриран пазар и бъдещо разширяване на Европейския съюз. В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, съдържащи се в член 5 от Договора, настоящият регламент не се простира извън пределите на това, което е необходимо за постигането на целта за създаване на гаранции за ненарушаване на конкуренцията на Общия пазар, в съответствие с принципа на отворената пазарна икономика и свободната конкуренция.

(7) Членове 81 и 82, доколкото са приложими, в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейските общности, по отношение на определени концентрации, не са достатъчни за установяване на контрол по отношение на всички операции, за които би могло да се докаже, че са несъвместими със системата за ненарушаване на конкуренцията, предвидена в Договора. Поради това, настоящият регламент се издава не само на основание член 83, но принципно – на основание член 308 от Договора, съгласно който Общността може сама да си предостави допълнителни правомощия за действия, необходими за постигането на тези цели, както и правомощия за предприемане на действия във връзка с концентрации на пазарите на селскостопански продукти, изброени в приложение I към Договора.

(8) Разпоредбите, които се приемат в настоящия регламент следва да бъдат прилагани по отношение на съществени структурни изменения, чието влияние по отношение на пазара преминава извън националните граници на която и да е държава-членка. Такива концентрации по правило се преценяват изключително на нивото на Общността в случаите на прилагане на системата “едно гише” и в съответствие с принципа на субсидиарност. Концентрациите, които не са обхванати от настоящия регламент по принцип попадат под юрисдикцията на държавите-членки.

(9) Приложното поле на настоящия регламент се дефинира в съответствие с географската област на действие на засегнатите предприятия и може да бъде ограничен от количествени прагове с цел да обхване тези концентрации, които имат общностно измерение. Комисията докладва на Съвета за прилагането на съответните прагове и критерии, така че Съветът, действайки в съответствие с член 202 от Договора, да може да преглежда редовно както тях, така и препращанията преди нотифициране, в светлината на придобития опит; това изисква държавите-членки да предоставят статистическа информация на Комисията, за да може тя да подготвя такива доклади, както и възможни предложения за промени. Докладите на Комисията, както и предложенията следва да се основават на актуалната информация, редовно предоставяна от държавите-членки.

(10) Счита се, че концентрация с общностно измерение е налице тогава, когато общият оборот на засегнатите предприятия превишава определените прагове; това е така, независимо от това дали предприятията, осъществяващи концентрацията са със седалище или основен предмет на дейност в Общността, при условие че те извършват значителни операции на нейната територия.

(11) Правилата, които регулират препращането на концентрации от Комисията към държавите-членки и от държавите-членки до Комисията следва да оперират като ефективен механизъм в светлината на принципа на субсидиарност; тези правила защитават интересите, свързани с конкуренцията на държавите-членки по адекватен начин и надлежно отчитат правната сигурност и принципа на “едно гише”.

(12) Концентрациите подлежат на оценяване от националните системи за контрол върху концентрациите, в случай, че те попадат под праговете за оборот, предвидени в настоящия регламент. Многократното нотифициране за една и съща операция увеличава правната несигурност, усилията и разходите на предприятията и може да доведе до противоречащи си оценки. Поради това, механизмът, по който държавите-членки да могат да препращат концентрации за разглеждане от Комисията, следва да бъде допълнително развит.

(13) Комисията действа в тясна и постоянна връзка с компетентните органи в държавите-членки, от които тя получава мнения и информация.

(14) Комисията и компетентните органи на държавите-членки заедно оформят мрежа от държавни органи, която действа в рамките на съответните за тях правомощия в тясно сътрудничество, използвайки ефикасна организация за обмен на информация и консултации, с оглед гарантиране на това, че даден случай е разгледан от наистина компетентния орган в светлината на принципа на субсидиарност и с цел гарантиране в максимална степен на избягването на многократни уведомления за една и съща концентрация. Препращането на концентрации от страна на Комисията към държавите-членки и от държавите-членки към Комисията следва да бъде осъществявано по ефикасен начин, така че в максимална степен се избягват ситуации, при които дадена концентрация е предмет на препращане едновременно преди и след подаването на нотификация за нея.

(15) Комисията следва да може да препраща до дадена държава-членка концентрации с общностно измерение, за които е постъпило нотификация, и които сериозно застрашават конкуренцията на пазар в рамките на тази държава-членка, който има всички характеристики на обособен пазар. Когато дадена концентрация засяга конкуренцията на пазар, който не съставлява съществена част от Общия пазар, Комисията следва да бъде задължена, по отправено искане, да препрати цялата или част от случая към съответната държава-членка. Една държава-членка следва да препрати към Комисията концентрация, която няма общностно измерение, но която засяга търговията между държавите-членки и заплашва сериозно да засегне конкуренцията на територията на Общността. Други държави-членки, които са също компетентни да разгледат концентрацията, следва да имат възможност да се присъединят към искането. В такъв случай, за да се гарантира ефикасността и предвидимостта на системата, вътрешните крайни срокове спират да текат до постигане на решение по отнесеното за решаване дело. Комисията следва да разполага с правомощия да преценява и да

разглежда концентрация от името на държавата-членка или държавите-членки, направила(и) искането.

(16) Засегнатите предприятия следва да имат възможност да изискват препращане към или от Комисията преди да е направено нотификация за съответната концентрация, с оглед по-нататъшното повишаване на ефикасността на системата за контрол на концентрациите в Общността. В такива ситуации, Комисията и компетентните органи на съответната държава-членка следва да решат в кратък, точно определен срок, дали препращането за решаване към или от Комисията следва да бъде направено, като по този начин се осигурява ефикасност на системата. По искане на засегнатите предприятия, Комисията следва може да препрати към дадена държава-членка концентрация с общностно измерение, която може да засегне сериозно конкуренцията на пазар в тази държава-членка; притежаващ всички характеристики на обособен пазар; не следва да се изисква от засегнатите предприятия обаче, да докажат, че ефектите от концентрацията са вредни за конкуренцията. Дадена концентрация не бива да бъде препращана за разглеждане от Комисията към държава-членка, която е изразила несъгласието си с такова препращане. Преди да изпратят нотификация до съответните вътрешни органи, засегнатите предприятия следва да имат също така и възможност да изискат концентрация, която няма общностно измерение и може да бъде разгледана по правилата на вътрешното законодателство за конкуренцията на най-малко три държави-членки, да бъде отнесена към Комисията. Такива искания за препращане преди нотифициране към Комисията са особено уместни в случаите, при които концентрация би могла да засегне конкуренцията извън територията на една държава-членка. Когато дадена концентрация, която може да бъде разгледана по законодателството на три или повече държави-членки, е препратена към Комисията преди да е направено вътрешно нотифициране и нито една държава-членка, която е компетентна да разгледа случая не изрази несъгласие, Комисията придобива изключителна компетентност да разгледа концентрацията, като се приема, че такава концентрация е с общностно измерение. Такива препращания преди нотифициране от държави-членки към Комисията не следва обаче да бъдат извършвани, когато поне една държава-членка, компетентна да разгледа случая, е изразила несъгласието си за такова препращане.

(17) На Комисията следва да бъде предоставена изключителна компетентност да прилага настоящия регламент, като решенията ѝ подлежат на обжалване пред Съда на Европейските общности.

(18) На държавите-членки не трябва да бъде разрешено да прилагат вътрешното си законодателство в областта на конкуренцията спрямо концентрации с общностно измерение, освен ако в настоящия регламент не е предвидено друго. Съответните правомощия на националните органи следва да бъдат ограничени до случаите, при които, ако не се осъществи интервенция от страна на Комисията, е вероятно ефективната конкуренция да бъде съществено възпрепятствана на територията на дадена държава-членка, и при които интересите в областта на конкуренцията на тази държава-членка не могат да бъдат достатъчно защитени по друг начин от настоящия регламент.

(19) Освен това, изключителното прилагане на настоящия регламент по отношение на концентрации с общностно измерение е независимо от член 296 от Договора и не препятства държавите-членки да предприемат надлежни мерки за защита на законни интереси, различни от тези, които са предмет на настоящия регламент, при условие че

такива мерки са съвместими с общите принципи и други разпоредби на правото на Общността.

(20) Целесъобразно е концепцията за концентрация да бъде дефинирана по такъв начин, че да обхваща операции, които внасят трайни промени в контрола на засегнатите предприятия и оттам – в структурата на пазара. Поради това би следвало в приложното поле на настоящия регламент да попаднат и всички съвместни предприятия които изпълняват за продължителен период от време всички функции на автономно икономическо образувание. Освен това, е необходимо да бъдат разглеждани като отделна концентрация операции, тясно свързани във връзка с условие или са под формата на серии от операции с ценни книжа, които се осъществяват в сравнително кратък период от време.

(21) Настоящият регламент се прилага също в случаите, когато засегнатите предприятия приемат ограничения, които са пряко свързани или са необходими за осъществяването на концентрацията. Решенията на Комисията, които обявяват концентрации за съвместими с Общия пазар на основание настоящия регламент следва автоматично да обхващат такива ограничения без да е необходимо Комисията да преценява такива ограничения индивидуално. По искане на засегнатите предприятия обаче, Комисията следва, в случаите, когато са налице нови или неразрешени въпроси, които създават реална несигурност, да прецени изрично дали ограничението е пряко свързано със и необходимо за осъществяване на концентрацията. Нов или неразрешен въпрос, който поражда реална несигурност е налице, ако въпросът не попада в обхвата на съответното съобщение на Комисията, което е в сила или публикувано решение на Комисията.

(22) Разпоредбите за контрол върху концентрациите, които предстои да бъдат приети следва, независимо от разпоредбата на член 86, параграф 2 от Договора, да бъдат в съответствие с принципа за недискриминация между публичния и частния сектор. Поради това, при изчисляването на оборота на засегнато предприятие от публичния сектор, участващо в концентрация, е необходимо да бъдат взети предвид предприятията, които създават една икономическа единица с независими правомощия за вземане на решения, независимо от начина, по който техния капитал се държи или от правилата на административния надзор, приложим по отношение на тях.

(23) Необходимо е да бъде установено дали концентрациите с общностно измерение са съвместими с Общия пазар по отношение на потребността от поддържане и развиване на ефективна конкуренция на Общия пазар. При извършване на такава преценка, Комисията трябва да се съобрази с общата рамка за постигането на фундаменталните приоритети, посочени в член 2 от Договора за създаване на Европейската общност и член 2 от Договора за създаване на Европейския съюз.

(24) За да осигури ненарушаването на конкуренцията на Общия пазар, при преследването на политика в изпълнение на принципа за отворена пазарна икономика със свободна конкуренция, настоящият регламент трябва да позволява ефективен контрол върху всички концентрации от гледна точка на техния ефект върху конкуренцията в Общността. Съответно Регламент (ЕИО) № 4064/89 г. установи принципа, че концентрация с общностно измерение, която създава или засилва господстващо положение, в резултат от което ефективната конкуренция в общия пазар или в значителна част от него би била съществено възпрепятствана, се обявява за несъвместима с Общия пазар.

(25) От гледна точка на последиците, които могат да имат концентрациите на олигополен пазар, преди всичко е необходимо да се поддържа ефективна конкуренция на такива пазари. Много олигополни пазари демонстрират добро равнище на конкуренция. Независимо от това, обаче, при определени обстоятелства концентрациите, включващи елиминирането на важни ограничения на конкуренцията, които сливащите се страни си налагат една на друга, както и намаляването на конкурентния натиск по отношение на останалите конкуренти може, дори при липсата на вероятност от координиране между членовете на олигопола, да доведе до съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция. Съдилищата на Общността обаче, до момента не са направили изрично тълкуване на Регламент (ЕИО) № 4064/89 г., като изискващ обединенията, които пораждат такива некоординирани ефекти, да бъдат обявявани за несъвместими с Общия пазар. Поради това, в интерес на правната сигурност, следва да бъде ясно подчертано, че настоящият регламент позволява ефективния контрол по отношение на такива концентрации, посредством това, че предвижда, че всяка концентрация, която би могла съществено да възпрепятства ефективната конкуренция на Общия пазар или на съществена част от него, следва да бъде обявявана за несъвместима с Общия пазар. Концепцията за “съществено възпрепятстване на ефективната конкуренция” в член 2, параграф 2 и параграф 3, следва да бъде тълкувана като преминаваща отвъд концепцията за доминиране, единствено по отношение на антиконкурентното действие на дадена концентрация, произтичащо от некоординираното поведение на предприятия, които не биха имали господстващо положение на съответния пазар.

(26) Значителното препятстване на ефективната конкуренция по принцип произтича от създаването или засилването на господстващо положение. С цел запазване на линията, която бе начертана от постановените в миналото решения на европейските съдилища и на Комисията във връзка с Регламент (ЕИО) 4064/89 г., като същевременно се поддържа съответствие със стандартите за конкурентното увреждане, които са прилагани от Комисията и от съдилищата на Общността по отношение на съвместимостта на дадена концентрация с Общия пазар, настоящият регламент съответно установява принципа, че концентрация с общностно измерение, която сериозно би възпрепятствала общия пазар или съществена част от него, по-специално в резултат от създаването или засилването на господстващо положение, следва да бъде обявена за несъвместима с Общия пазар.

(27) В допълнение, критерият на член 81, параграф 1 и параграф 3 от Договора следва да бъде прилаган по отношение на съвместни предприятия, които осъществяват за продължителен период от време всички функции на автономни икономически образувания до степен, в която тяхното създаване има за последица съществено ограничаване на конкуренцията между предприятия, които остават независими.

(28) С цел да бъде изяснено и обяснено оценяването от страна на Комисията на концентрации по настоящия регламент, е необходимо Комисията да публикува ръководство, което да съдържа икономическа рамка за оценка на концентрациите, с цел определяне на това дали те могат да бъдат обявени за съвместими с Общия пазар.

(29) За да определи въздействието на дадена концентрация по отношение на конкуренцията на Общия пазар, е необходимо да бъдат взети предвид всички доказани и вероятни предимства, изтъкнати от засегнатите предприятия. Възможно е предимствата на концентрацията да обезсилят ефектите върху конкуренцията, и по-

специално потенциалната вреда по отношение на интересите на потребителите, която иначе би била налице, а също и концентрацията да не възпрепятства ефективната конкуренция на Общия пазар или на съществена част от него, особено в резултат от създаването или засилването на господстващо положение. Комисията публикува ръководство за условията, при които тя би могла да вземе предвид предимствата при оценката на дадено обединение.

(30) Когато засегнато предприятие измени концентрацията, за която е постъпило нотификация, в частност с предлагане на ангажименти с цел концентрацията да се превърне в съвместимо с Общия пазар, Комисията следва да може да обяви концентрацията, както е изменена, за съвместима с Общия пазар. Такива ангажименти следва да бъдат пропорционални на проблема с конкуренцията и да го отстраняват изцяло. Освен това е подходящо, поемането на ангажименти да бъде направено преди образуване на производството, в момент, когато проблемът с конкуренцията е вече установен и може да бъде лесно отстранен. Следва да бъде изрично предвидено, че Комисията в решението си може да постави условия и задължения с цел да гарантира, че засегнатите предприятия изпълняват задълженията си своевременно и ефективно, за да превърнат концентрацията в съвместима с Общия пазар. По време на процедурата следва да бъдат осигурени прозрачност и ефективни консултации за съответните държави-членки, както и за заинтересованите трети страни.

(31) Комисията следва да разполага с надлежни инструменти за осигуряване на изпълнението на поетите от страните задължения и за предприемане на действия в случаи, при които те не се изпълняват. В случаите на неизпълнение на условие, съдържащо се в решение, което обявява дадена концентрация за съвместима с Общия пазар, ситуацията, превръщаща концентрацията в съвместима с Общия пазар не е налице и следователно концентрацията, така както е извършена, не е разрешена от Комисията. Като последствие, ако концентрацията е извършена, тя следва да бъде третирана по същия начин като концентрация, осъществена без да е постъпило нотификация и за която няма разрешение. Нещо повече, когато Комисията вече е установила, че при липсата на условието, концентрацията би била несъвместима с Общия пазар, тя следва да има правомощието директно да нареди отмяната на концентрацията, така че да възстанови положението преди нейното извършване. Когато условие, което е включено в решението, обявяващо концентрацията за съвместима с Общия пазар не е изпълнено, Комисията следва да има възможност да отмени решението си. Освен това, Комисията следва да може да налага подходящи финансови санкции при неспазване на условия или задължения.

(32) Концентрации, които поради ограничения пазарен дял на участващите предприятия, не са в състояние да възпрепятстват ефективната конкуренция, могат да се считат за съвместими с Общия пазар. Независимо от разпоредбите на член 81 и член 82 от Договора, индикация в този смисъл е налице, по-специално, когато пазарният дял на участващите предприятия не превишава 25 на сто от Общия пазар или от съществена част от него.

(33) Комисията следва да има за задача взимането на всякакви решения, необходими за установяване на това дали концентрациите с общностно измерение са съвместими с Общия пазар, както и решенията, предназначени да възстановят положението преди осъществяването на концентрацията, обявена за несъвместима с Общия пазар.

(34) За бъде гарантиран ефективен контрол, предприятията следва да бъдат задължени да уведомят предварително за концентрациите с общностно измерение, след сключване на споразумение, обявата за публичен търг или придобиването на контролен. Нотифициране следва също така да бъде възможно, когато засегнатите предприятия убедят Комисията в намерението си да сключат споразумение за планирана концентрация и демонстрират пред Комисията, че техният план за предлаганата концентрация е достатъчно конкретен, например въз основа на принципно споразумение, меморандум или писмо за намерение, подписано от всички засегнати предприятия или, в случаите на публичен търг, когато намерението за неговото провеждане е било обявено публично, и при условие че целеното споразумение или търг би имал за резултат концентрация с общностно измерение. Извършването на концентрации следва да бъде спряно докато не бъде взето окончателно решение от Комисията. Въпреки това, обаче, следва да бъде възможно да се допусне изключение от възможността за спиране, по искане на засегнатите предприятия, когато това е подходящо. При вземане на решение за допускане или не на такова изключение, Комисията следва да вземе предвид всички значими фактори, като естеството и степента на увреждането по отношение на засегнатите предприятия или на трети страни, както и заплахата за конкуренцията, която създава концентрацията. В интерес на правната сигурност обаче, валидността на сделките трябва да бъде защитена в максимална степен.

(35) Следва да бъде предвиден срок, в който Комисията трябва да образува производство по отношение на концентрация, за която е постъпила нотификация, както и срок, в който тя трябва да вземе окончателно решение за съвместимостта или несъвместимостта на концентрацията с Общия пазар. Тези срокове следва да бъдат удължавани, когато засегнатите предприятия предлагат поемането на ангажменти, с оглед превръщането на концентрацията в съвместима с Общия пазар, за да се предостави достатъчно време за анализ и пазарни тестове по отношение на ангажиментите и за консултации с държавите-членки и заинтересованите трети страни. Възможност за ограничено удължаване на срока, в който Комисията трябва да вземе окончателно решение следва също да бъде предвидена, с оглед предоставяне на достатъчно време за проучване на случая и за удостоверяване на фактите и аргументите, представени пред Комисията.

(36) Общността защита основните права и спазва принципите, установени от Хартата за основните права на Европейския съюз⁵. Съответно, настоящия регламент следва да бъде тълкуван и прилаган в съответствие с тези права и принципи.

(37) На засегнатите предприятия трябва да бъде осигурено право да бъдат изслушани от Комисията след образуване на производство; членовете на управителните и надзорните органи и упълномощени представителни на работещите в засегнатите предприятия, както и заинтересовани трети страни, трябва също така да имат възможност да бъдат изслушани.

(38) За да може да оценява коректно концентрациите, Комисията следва да има правото да изисква цялата необходима информация и да осъществява всички необходими проверки на територията на Общността. За тази цел, с оглед ефективната защита на конкуренцията, е необходимо правомощията на Комисията за извършване на

⁵ OJ C 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

проучвания да бъдат разширени. Комисията следва, по-специално, да има право да разпитва всички лица, които биха могли да предоставят полезна информация и да записва направените от тях изявления.

(39) В течение на проверката, длъжностите лица на Комисията следва да имат правото да изискват цялата съотносима с предмета и целта на разследването информация; те следва също така да разполагат с правото да запечатват по време на направените от тях проверки, по-специално при обстоятелства, при които е налице основание да се предполага, че концентрация е била извършена без да е постъпила нотификация за това; че на Комисията е предоставена невярна, непълна или подвеждаща информация; или че засегнатите лица или предприятия не са спазили условие или не са изпълнили задължение, наложено с решение на Комисията. При всички случаи, запечатването следва да бъде използвано само в изключителни случаи, за строго определен срок от време, необходим за извършване на проверката, обикновено не по-дълъг от 48 часа.

(40) Без да се накърнява съдебната практика на Съда на Европейските общности, е необходимо да бъде определен обхвата на контрола, които вътрешните правораздавателни органи могат да упражняват, когато оправомощават, както е предвидено във вътрешното законодателство и като предпазна мярка, правоприлагащите органи да сътрудничат, за да се преодолее възможна съпротива от страна на предприятие по отношение на извършването на проверка, включително запечатване, наредено с решението на Комисията. Съгласно съдебната практика, вътрешните правораздавателни органи могат по-специално да отправят искане до Комисията за повече информация, която им е необходима за осъществяването на контрола, при липсата на каквато те биха могли да откажат оправомощаването. Съдебната практика, също така потвърждава компетентността на вътрешните съдилища да контролират прилагането на вътрешните разпоредби, регулиращи прилагането на корективни мерки. Компетентните органи на държавите-членки следва да оказват активно съдействие на Комисията при упражняването на нейните правомощия за проучване.

(41) При изпълнение на решения на Комисията, засегнатите лица или предприятия не могат да бъдат принуждавани да признават, че са извършили нарушения, но при всички случаи те са задължени да отговорят на въпроси, свързани с фактите и да представят документи, дори тази информация да бъде използвана срещу тях или срещу други, за да бъде доказано наличието на такива нарушения.

(42) С оглед на прозрачността, всички решения на Комисията, които не са основно с процедурен характер следва да бъдат широко оповестени. Докато се гарантира правото на защита на засегнатите предприятия, по-специално правото на достъп до преписката, е от основна важност търговските тайни да бъдат защитени. Поверителността на обменената информация в мрежата и с компетентните органи от трети страни съответно също следва да бъде гарантирана.

(43) Спазването на настоящия регламент следва да бъде гарантирано, ако това е необходимо, посредством налагането на глоби и периодични наказателни плащания. На Съда на Европейските общности следва да бъде предоставена неограничена компетентност по тези въпроси на основание член 229 от Договора.

(44) Условието, при които концентрации, включващи предприятия, имащи седалище или основен предмет на дейност в Общността, се осъществяват в трети страни, следва

да бъдат разгледани и следва да бъде създадена разпоредба, по силата на която Съветът да има възможност да предоставя подходящ мандат за преговори на Комисията с оглед постигане на недискриминационно третиране на такива предприятия.

(45) Настоящият регламент по никакъв начин не накърнява колективните права на работниците, признати в съответните предприятия, особено по отношение на задължението да информират и да се консултират с упълномощени от тях представители съгласно разпоредбите на законодателството на Общността или на вътрешното право.

(46) Комисията следва да разработи подробни разпоредби относно прилагането на настоящия регламент в съответствие с процедурите за упражняването на предоставените на Комисията правомощия. За приемането на такива разпоредби, Комисията следва да бъде подпомагана от Консултативен комитет, съставен от представители на държавите-членки, както е предвидено в член 23,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Приложно поле

1. Без да се накърнява член 4, параграф 5 и член 22, настоящият регламент се прилага по отношение на всички концентрации, които имат значение за Общността, както е дефинирано в настоящия член.

2. Концентрацията е с общностно измерение, когато:

а) общият световен оборот на всички участващи предприятия е повече от EUR 5 000 милиона; и

б) общият оборот на територията на Общността на всяко от най-малко две от засегнатите предприятия е повече от 250 милиона EUR,

освен ако всяко от засегнатите предприятия не постига повече от две трети от неговия общ оборот за територията на Общността в рамките на една и съща държава-членка.

3. Концентрация, която не отговаря на установените в параграф 2 прагове е с общностно измерение, когато:

а) общият световен оборот на всички засегнати предприятия е повече от 2 500 милиона EUR;

б) във всяка от най-малко три държави-членки общият оборот на всички засегнати предприятия е повече от EUR 100 милиона;

в) във всяка от най-малко три държави-членки, включени за целите на буква б), общият оборот на всяко от най-малко две от засегнатите предприятия е повече от 25 милиона EUR; и

г) общият оборот на територията на Общността на всяко от най-малко две от засегнатите предприятия е повече от EUR 100 милиона,

освен ако всяко от засегнатите предприятия не постига повече от две трети от своя общ оборот на територията на Общността в рамките на една и съща държава-членка.

4. Въз основа на статистическите данни, които могат да бъдат редовно предоставяни от държавите-членки, Комисията докладва на Съвета за функционирането на праговете и за критериите, установени в параграф 2 и параграф 3 до 1 юли 2009 г., като може да представи предложения съгласно параграф 5.

5. След доклада по параграф 4 и по предложение на Комисията, Съветът с квалифицирано мнозинство може да промени праговете и критериите, посочени в параграф 3.

Член 2

Оценка на концентрациите

1. Концентрациите, попадащи в приложното поле на настоящия регламент се оценяват в съответствие с целите на настоящия регламент и със следващите разпоредби, с цел да бъде установено дали те са съвместими с Общия пазар.

При извършване на оценката, Комисията взема предвид:

а) необходимостта от поддържане и развитие на ефективна конкуренция в рамките на Общия пазар, предвид, освен всичко останало, структурата на всички засегнати пазари и на действителната или потенциалната конкуренция между предприятията, намиращи в или извън рамките на Общността;

б) положението на пазара на засегнатите предприятия и тяхната икономическа и финансова сила; съществуващите алтернативи, които имат на разположение доставчиците и потребителите, техният достъп до доставки или до пазари; правни или други бариери за достъп; тенденциите в търсенето и предлагането на съответните стоки и услуги, интересите на междинните и крайните потребители и развитието на техническия и икономически прогрес, при условие че той е от полза за потребителите и не съставлява пречка за конкуренцията.

2. Концентрация, която не би възпрепятствала съществено конкуренцията в рамките на Общия пазар или на значителна част от него, в частност в резултат на създаването или засилването на господстващо положение, се обявява за съвместима с Общия пазар.

3. Концентрация, която би възпрепятствала съществено конкуренцията в рамките на Общия пазар или на значителна част от него, в частност в резултат на създаването

или засилването на господстващо положение, се обявява за несъвместима с Общия пазар.

4. Създаването на съвместно предприятие, представляващо концентрация съгласно член 3, подлежи на оценка в съответствие с критерия на член 81, параграф 1 и параграф 2 от Договора, само доколкото целта или резултатът от неговото създаване е координирането на конкурентното поведение на предприятия, които остават независими, с цел установяване на това дали операцията е съвместима с Общия пазар.

5. При извършването на оценка, Комисията взема предвид по-специално:

- дали две или повече предприятия-майки запазват в съществена степен дейности на същия пазар, на който функционира съвместното предприятие или на пазар, който е надолу или нагоре по веригата от този на съвместното предприятие или на съседен пазар, тясно свързан с този пазар;
- дали координацията, която е пряка последица от създаването на съвместно предприятие позволява засегнатите предприятия да елиминират конкуренцията по отношение на съществена част от съответните продукти или услуги.

Член 3

Понятие за концентрация

1. Счита се, че е налице концентрация, когато е налице трайна промяна в контрола, в резултат на:

- а) сливането на две или повече преди това независими предприятия или части от предприятия, или
- б) придобиването от едно или повече лица, които вече контролират най-малко едно предприятие, или от едно или повече предприятия, независимо дали чрез продажба на ценни книжа или активи, чрез договор или по друг начин, на пряк или непряк контрол върху цялото или върху част от едно или повече предприятия.

2. Контролът се придобива посредством права, договори или по друг начин, самостоятелно или в комбинация, като се вземат предвид релевантните фактически и правни обстоятелства, и предоставя възможността за упражняване на решаващо влияние по отношение на дадено предприятие, по-специално чрез:

- а) собственост или право на ползване на всички или част от активите на дадено предприятие;
- б) права или договори, които предоставят решаващо влияние върху състава, гласуването или решенията на органите на предприятието.

3. Контролът се придобива от лица или предприятия, които:

- а) имат права или упражняват права по сила на съответните договори; или

б) ако нямат права или не упражняват права съгласно такива договори, имат правото да упражняват права, произтичащи от тях.

4. Създаването на съвместно предприятие, което да изпълнява дългосрочно функциите на самостоятелен икономически субект представлява концентрация по смисъла на параграф 1, буква б).

5. Счита се, че не е налице концентрация, когато:

а) кредитни институции или други финансови институтции или застрахователни дружества, чиято обичайна дейност включва сделки и операции с ценни книжа за своя или чужда сметка, държащи временно ценни книжа на предприятие, придобивани от тях с цел препродажба, при условие че не упражняват право на глас във връзка с тези ценни книжа, целящо определяне на конкурентното поведение на това предприятие или, ако те упражняват такова право на глас, то това да бъде единствено с цел продажбата на цялото или на част от предприятието или на негови активи или на тези ценни книжа, и при условие че такава продажба се осъществи в рамките на една година от датата на придобиването им; този срок може да бъде продължен от Комисията по искане, когато такива институции или дружества могат да докажат, че продажбата не е могла да се осъществи по разумен начин в определения срок;

б) контролът е придобит от лице по силата на законодателството на държавата-членка в областта на ликвидация, прекратяване, неплатежоспособност, спиране на плащанията или подобни процедури;

в) посочените в параграф 1, буква б) операции се извършват от финансови холдинги по член 5, параграф 3 от Четвърта директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г., издадена на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно годишните отчети на определени видове дружества⁶, при условие обаче, че правото на глас по отношение на холдинга се упражнява по-специално във връзка с назначаването на членове на управителните и надзорните съвети на предприятията, които холдинга държи, единствено с цел да се поддържа пълната стойност на тези инвестиции, а не да се определя пряко или непряко конкурентното поведение на тези предприятия.

Член 4

Предварително нотифициране за концентрации и предварителна нотификация по искане на нотифициращите страни

1. За посочените в настоящия регламент концентрации, които имат общностно измерение, Комисията се нотифицира преди тяхното извършване и след сключването на споразумение, обявяването на публичен търг или придобиването на контролен пакет.

Нотифицирането може да бъде извършено също така и когато засегнатите предприятия удостоверят пред Комисията добросъвестните си намерения да сключат споразумение или, в случаите на публичен търг, когато те са обявили публично намерението си да

⁶ ОВ L 222, 14.8.1978, стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 2003/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 178, 17.7.2003 г., стр. 6).

направят такъв търг, при условие че предвиденото споразумение или търг биха довели до извършване на концентрация с общностно измерение.

За целите на настоящия регламент терминът “нотифицирани концентрации” обхваща също така и концентрациите, които са планирани, и за които се извършва нотифициране на основание втора алинея. За целите на алинеи 4 и 5 от настоящия член, терминът “концентрация” включва планираните концентрации по смисъла на втора алинея.

2. Концентрация, която се състои от сливане по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) или от придобиването на съвместен контрол по смисъла на член 3, параграф 1, буква б), подлежи на съвместно нотифициране от страните по сливането или тези, които придобиват съвместния контрол. Във всички останали случаи, нотифицирането се извършва от лицето или предприятието, придобиващо контрол върху цялото или части от едно или повече предприятия.

3. Ако Комисията установи, че концентрация, за която е постъпила нотификация, попада в приложното поле на настоящия регламент, тя публикува този факт, като същевременно отбелязва наименованията на засегнатите предприятия, държавата по регистрация, характер на концентрацията и икономическите сектори, до които се отнася. Комисията взема предвид законните интереси на предприятията за защита на техните търговски тайни.

4. Преди нотифициране за концентрация по смисъла на параграф 1, лицата или предприятията по параграф 2 могат да информират Комисията посредством представяне на мотивирано искане, че концентрацията може съществено да засегне конкуренцията на пазар в дадена държава-членка, който има всички характеристики на обособен пазар и поради това, подлежи на преценка изцяло или отчасти, от тази държава-членка.

Комисията предоставя без забавяне това искане на всички държави-членки. В срок от 15 работни дни от получаването на искането, държавата-членка, за която същото се отнася, изразява съгласие или несъгласие по отношение на препращане на случая. Ако държавата-членка не вземе решение в посочения срок, се счита, че същата е съгласна.

Освен ако държавата-членка възрази, в случай че Комисията прецени, че такъв обособен пазар съществува и че конкуренцията на този пазар може да бъде съществено засегната от концентрацията, може да реши да отнесе целия случай или част от него до компетентните органи на държавата-членка, с цел прилагане на вътрешното законодателство в областта на конкуренцията на тази държава.

Решението дали да бъде отнесен или не един случай в съответствие с трети абзац, се взима в срок от 25 работни дни, считано от момента на получаване на мотивираното искане от Комисията. Комисията информира за решението си останалите държави-членки и засегнатите лица или предприятия. В случай, че Комисията не вземе решение в този срок, се счита, че е взела решение да отнесе случая в съответствие с искането, направено от засегнатите лица или предприятия.

В случай, че Комисията реши или се счита, че е решила, на основание третата и четвъртата алинеи, да отнесе целия случай, не следва да се нотифицира съгласно

параграф 1, като в такъв случай се прилага вътрешното законодателство в областта на конкуренцията. Член 9, параграфи 6-9 се прилагат *mutatis mutandis*.

5. Относно концентрация по смисъла на член 3, която няма общностно измерение по смисъла на член 1 и която може да бъде разглеждана по вътрешното законодателство в областта на конкуренцията на най-малко три държави-членки, лицата и предприятията по параграф 2 могат, преди да уведомят компетентните органи, да информират Комисията посредством представяне на мотивирано искане, че концентрацията следва да бъде разгледана от Комисията.

Комисията предоставя без забавяне това искане на всички държави-членки.

Всяка държава-членка, компетентна да разгледа концентрацията според вътрешното си законодателство в областта на конкуренцията, може, в срок от 15 работни дни от получаването на мотивираното искане, да изрази несъгласието си по отношение на искането за позоваване на случая.

Ако в срок от 15 работни дни дори една държава-членка е изразила несъгласие в съответствие с трета алинея в срок от 15 работни дни, случая не се препраща. Комисията незабавно информира всички държави-членки и засегнатите лица или предприятия, за изразеното несъгласие.

Ако в срок от 15 работни дни нито една държава-членка не е изразила несъгласие в съответствие с трета алинея, се счита, че концентрацията има общностно измерение, като Комисията следва да бъде уведомена в съответствие с параграф 1 и параграф 2. В такива случаи, никоя държава-членка не следва да прилага вътрешното си законодателство в областта на конкуренцията по отношение на тази концентрация.

6. Комисията докладва пред Съвета за прилагането на параграф 4 и параграф 5 до 1 юли 2009 г. След този доклад и по предложение на Комисията, Съветът, с квалифицирано мнозинство може да приеме промени в параграф 4 и параграф 5.

Член 5

Изчисляване на оборота

1. Общият оборот по смисъла на настоящия регламент включва сумите, които засегнатите предприятия са получили през предшестващата финансова година от продажба на продукти и предоставяне на услуги, които попадат в обичайния им предмет на дейност, след приспадане на търговските отстъпки и данък добавена стойност, както и други данъци и такси, пряко свързани с оборота. Общият оборот на засегнатите предприятия не включва продажбата на продукти или предоставянето на услуги между предприятията по параграф 4.

Оборотът на територията на Общността или в дадена държава-членка включва продажбите на продукти и предоставянето на услуги на предприятия или на потребители на територията на Общността или в тази държава-членка, в зависимост от случая.

2. Независимо от разпоредбата на параграф 1, когато концентрацията се свежда до придобиване на части, независимо дали представляват независими правни субекти, от

едно или повече предприятия, само оборотът, който се отнася до частите, които са предмет на концентрация, следва да бъде взет предвид по отношение на продавача или продавачите.

Въпреки това, две или повече операции по смисъла на първата алинея, които се осъществяват в период от две години между едни и същи лица или предприятия, се считат за една и съща концентрация, извършена на датата на последната операция.

3. Вместо оборот, се използва следното:

а) за кредитни институции и други финансови институции, сумата от следните приходни пера, както са определени в Директива 86/635/ЕИО на Съвета⁷, след приспадане на данък добавена стойност и други данъци, пряко свързани, когато е уместно, със следните пера:

(i) приходи от лихви и други подобни приходи;

(ii) приходи от ценни книжа:

- приходи от акции и други ценни книжа с право на дивидент,
- приходи от лихви за дялово участие,
- приходи от акции в принадлежащи предприятия;

(iii) комисиони,

(iv) нетна печалба от финансови операции;

(v) други приходи, свързани с дейността.

Оборотът на кредитна или финансова институция на територията на Общността или в държава-членка включва приходните пера, както са посочени по-горе, получени от клона или подразделението на тази институция, учредено в Общността или в държавата-членка, в зависимост от случая;

б) за застрахователни дружества, стойността на brutния премиен приход, който включва всички получени и подлежащи на получаване суми по застрахователни договори, сключени от или от името на застрахователните дружества, включително и изходящите презастрахователни премии, и след приспадане на данъци и извънредни вноски или такси, налагани по отношение на сумите по индивидуалните премии или на общата сума на премиите; по отношение на член 1, параграф 2, буква б) и параграф 3, букви б), в) и г) и последната част на член 1, параграфи 2 и 3, се вземат предвид общите премии, получавани съответно от живеещи на територията на Общността и от живеещи в дадена държава-членка.

4. Без да се накърнява параграф 2, общият оборот на засегнато предприятие по смисъла на настоящия регламент се изчислява като сбор на съответните обороти на следните:

⁷ ОВ L 372, 31.12.1986, стр. 1. Директива, изменена с Директива 2003/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

а) засегнато предприятие;

б) предприятията, в които засегнатото предприятие пряко или косвено:

(i) притежава повече от половината от капитала или активите, или

(ii) има правомощия да упражнява повече от половината от правата на глас, или

(iii) има правомощия да назначава повече от половината от членовете на надзорния съвет, управителния съвет или на органите, които представляват по закон предприятието, или

(iv) има право да управлява делата на предприятието;

в) предприятия, които имат в съответното предприятие правата или правомощията, съдържащи се в буква б);

г) предприятия, в които предприятие по буква в) притежава правата или правомощията, посочени в буква б);

д) предприятия, в които две или повече предприятия по букви а) - д) съвместно притежават правата или правомощията, предвидени в буква б).

5. Когато засегнатите от концентрацията предприятия съвместно притежават правата или правомощията, по параграф 4, буква б), при изчисляването на общия оборот на засегнатите предприятия за целите на настоящия регламент:

а) не се взема предвид оборотът, който е резултат от продажбата на продукти или предоставянето на услуги между свързано предприятие и всяко от участващите в концентрацията предприятия или всяко друго предприятие, свързано с което и да е от тях по предвидения в параграф 4, букви б) - е) начин;

б) следва да се взема предвид оборота, който е резултат от продажбата на продукти или предоставянето на услуги между свързано предприятие и трето предприятие. Този оборот се разпределя поравно между засегнатите предприятия.

Член 6

Преценка на нотификацията и начало на процедурата

1. Комисията преценява нотификацията възможно най-скоро след неговото получаване.

а) когато тя заключи, че концентрацията, за която е постъпило нотификация, не попада в приложното поле на настоящия регламент, тя удостоверява това с решение;

б) когато тя установи, че концентрацията, за която е постъпило нотификация, независимо от това, че попада в приложното поле на настоящия регламент, не поражда сериозни съмнения относно съвместимостта си с Общия пазар, тя решава да не се противопоставя и я обявява за съвместима с Общия пазар.

Решение, обявяващо концентрацията за съвместима се счита, че обхваща ограниченията, които са пряко свързани и необходими за нейното извършване;

в) Без да се накърнява параграф 2, когато Комисията установи, че концентрацията, за което е извършено нотифициране, попада в приложното поле на настоящия регламент и поражда сериозни съмнения относно съвместимостта си с Общия пазар, тя решава да образува производство. Независимо от разпоредбата на член 9, такова производство може да бъде прекратено с решение, както е предвидено в член 8, параграфи 1-4, освен ако засегнатите предприятия не са доказали удовлетворително пред Комисията, че те се отказват от концентрацията.

2. Когато Комисията установи, че след промени от страна на засегнатите предприятия, концентрацията, за което е извършено нотифициране не поражда повече сериозни съмнения по смисъла на параграф 1, буква в), тя обявява концентрацията за съвместима с Общия пазар на основание параграф 1, буква б).

Комисията може да приложи към решението си по параграф 1, буква б) условия и задължения, предназначени да гарантират, че засегнатите предприятия изпълняват поетите от тях спрямо Комисията задължения, с оглед превръщането на концентрацията в съвместима с Общия пазар.

3. Комисията може да отмени взетото от нея на основание параграф 1, букви а) или б) решение, когато:

а) решението се основава на неточна информация, за която отговорност носи едно от предприятията, или когато такава информация е получена чрез измама,

или

б) участващите в концентрацията предприятия нарушат задължение, предвидено в решението.

4. В случаите по параграф 3, Комисията може да постанови решение по параграф 1 без да е обвързана със сроковете по член 10, параграф 1.

5. Комисията незабавно нотифицира съответните предприятия и компетентните органи в държавите-членки за взетото от нея решение.

Член 7

Прекратяване на концентрации

1. Концентрация с общностно измерение съгласно член 1, или такава, която се оценява от Комисията на основание член 4, параграф 5, не се извършва преди да бъде нотифицирано или преди да бъде обявена за съвместима с Общия пазар съгласно решение по член 6, параграф 1, буква б), член 8, параграфи 1 или 2, или въз основа на презумпцията по член 10, параграф 6.

2. Параграф 1 не препятства извършването на публичен търг или на серия от операции с ценни книжа, включително такива, конвертируеми с други ценни книжа, допуснати

до търговия на пазар като фондова борса, посредством които контролът по смисъла на член 3 се придобива от различни продавачи, при условие че:

а) Комисията е била незабавно нотифициранва за обединението в съответствие с член 4; и

б) придобиващият не упражнява правото на глас, което му дават въпросните ценни книжа или го упражнява единствено с цел да поддържа пълната стойност на неговите инвестиции, основаваща се на освобождаването, предоставено от Комисията съгласно параграф 3.

3. Комисията може, по предявено искане, да освободи от задълженията по параграфи 1 и 2. Искането за освобождаване трябва да бъде мотивирано. При произнасянето си по искането, Комисията взема предвид освен друго и ефекта на прекратяването върху на едно или повече засегнати предприятия или върху трета страна, както и заплахата, която концентрацията създава. Такова освобождаване може да бъде обвързано с изпълнението на условия и задължения с гарантиране на условия за ефективна конкуренция. Освобождаване може да бъде искано и предоставяно по всяко време, било преди нотифицирането или след операцията.

4. Валидността на всяка операция, извършена в противоречие с параграф 1 е в зависимост от решение на основание член 6, параграф 1, буква б) или член 8, параграфи 1, 2 или 3 или на основание презумпцията по член 10, параграф 6.

Този член не се прилага по отношение на валидността на сделките с ценни книжа, включително с такива, които могат да бъдат обменяни с други ценни книжа, допуснати до търговия на пазар като фондова борса, освен ако купувачът и продавачът са знаели или са били длъжни да знаят, че сделката е извършена в противоречие с параграф 1.

Член 8

Правомощия на Комисията за вземане на решение

1. Когато Комисията установи, че концентрация, за което е извършено нотифициране отговаря на критериите, установени в член 2, параграф 2, а в случаите по член 2, параграф 4 – на критерия, установен в член 81, параграф 3 от Договора, тя издава решение, обявяващо концентрацията за съвместима с Общия пазар.

Решение, обявяващо дадена концентрация за съвместима, се счита, че обхваща ограничнията, пряко свързани и необходими за извършване на концентрацията.

2. Когато Комисията установи, че след извършена промяна от страна на засегнатите предприятия, концентрацията, за която е постъпило нотификация отговаря на критериите, установени в член 2, параграф 2, а в случаите по член 2, параграф 4 – на критерия, установен в член 81, параграф 3 от Договора, тя издава решение, обявяващо концентрацията за съвместима с Общия пазар.

Комисията може да включи в решението си по параграф 1, буква б) условия и задължения, предназначени да гарантират, че засегнатите предприятия изпълняват поетите от тях спрямо Комисията ангажименти с оглед превръщането на концентрацията в съвместима с Общия пазар.

Решение, обявяващо дадена концентрация за съвместима, се счита, че обхваща ограниченията, пряко свързани и необходими за извършване на концентрацията.

3. Когато Комисията установи, че дадена концентрация отговаря на критериите, установени в член 2, параграф 2, а в случаите по член 2, параграф 4 – не отговаря на критериите, установен в член 81, параграф 3 от Договора, тя издава решение, обявяващо концентрацията за несъвместима с Общия пазар.

4. Когато Комисията установи, че дадена концентрация:

а) е била вече извършена, и че е била обявена за несъвместима с Общия пазар, или

б) е била извършена в нарушение на условие, включено в решение по параграф 2, което постановява, че при липсата на такова условие, концентрацията би отговаряла на критерия, установен в член 2, параграф 3 или, в случаите по член 2, параграф 4 – не би отговаряло на критериите, установени в член 81, параграф 3 от Договора, Комисията може:

- да изиска от засегнатите предприятия да развалят концентрацията, по-специално чрез анулиране на сливането или разпореждането с всички придобити акции или активи, така че да бъде възстановено положението преди извършване на концентрацията; в случаи, при които не е възможно възстановяването на съществуващото преди извършването на концентрацията положение посредством нейното разваляне, Комисията може да предприеме друга подходяща мярка за постигане на такъв резултат, доколкото това е възможно,

- да нареди друга подходяща мярка, за да гарантира, че засегнатите предприятия развалят концентрацията или предприемат мерки за възстановяване на предишното положение, както се изисква в нейното решение.

В случаите, попадащи в рамките на буква а) от първата алинея, мерките, предвидени съгласно тази алинея, може да бъдат наложени или посредством решение на основание параграф 3 или посредством самостоятелно решение.

5. Комисията може да предприеме необходимите временни мерки, за да възстанови или поддържа условия за ефективна конкуренция, когато дадена концентрация:

а) е била извършена в противоречие с член 7 и все още не е взето решение за съвместимостта на концентрацията с Общия пазар;

б) е било извършено в противоречие с условие, включено в решението по член 6, параграф 1, буква б) или параграф 2 от настоящия член;

в) е вече извършено и е обявено за невявместимо с Общия пазар.

6. Комисията може да отмени взетото от нея съгласно параграфи 1 и 2 решение, когато:

а) обявяването на съвместимостта се основава на неточна информация, за която отговорност носи едно от предприятията, или когато такава информация е придобита с измама; или

б) засегнатите предприятия нарушават задължение, включено в решението.

7. Комисията може да постанови решение съгласно параграфи 1 - 3, без да бъде обвързана със сроковете по член 10, параграф 3 в случаите, когато:

а) установи, че дадена концентрация е била извършена:

(i) в противоречие с условие, включено в решение по член 6, параграф 1, буква б), или

(ii) в противоречие с условие, включено в решение по член 2 и в съответствие с член 10, параграф 2, когато е установено, че при липсата на такова условие, концентрацията би породила сериозни съмнения по отношение на съвместимостта си с Общия пазар; или

б) решението е било отменено съгласно параграф 6.

8. Комисията незабавно нотифицира засегнатите предприятия и компетентните органи на държавите-членки за взетото от нея решение.

Член 9

Препращане към компетентните органи на държавите-членки

1. Комисията може с решение, за което нотифицира незабавно засегнатите предприятия и компетентните органи на другите държави-членки, да препрати концентрация, за която е постъпило нотификация, на компетентните органи на съответната държава-членка при следните обстоятелства.

2. В срок от 15 работни дни от датата на получаването на копие от нотификацията, държава-членка, по своя собствена инициатива или по покана на Комисията, може да информира Комисията, която информира засегнатите предприятия, че:

а) концентрация заплашва да засегне съществено конкуренцията на пазар в тази държава-членка, който съдържа всички характеристики на обособен пазар, или

б) концентрация засяга конкуренцията на пазар в тази държава-членка, който има всички характеристики на обособен пазар, и който не представлява съществена част от Общия пазар.

3. В случай, че Комисията счита, че като се има предвид пазара на съответните продукти и услуги и географските характеристики на пазара по смисъла на параграф 7, е налице такъв обособен пазар, и че такава заплаха съществува, тя или:

а) сама разрешава случая в съответствие с настоящия регламент; или

б) отнася целия или част от случая до компетентните органи в съответната държава-членка, с оглед прилагането на националното законодателство в областта на конкуренцията на тази държава.

Ако обаче, Комисията счете, че такъв обособен пазар или такава заплаха не съществуват, тя приема решение в този смисъл, което да бъде изпратено до съответната държава-членка и сама разрешава случая в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

В случаите, при които държава-членка информира Комисията съгласно параграф 2, буква б), че дадена концентрация засяга конкуренцията на обособен пазар в рамките на нейната територия, който не представлява съществена част от Общия пазар, Комисията отнася целия или част от случая, свързан със засегнатия обособен пазар, ако счете, че такъв обособен пазар е засегнат.

4. Решение за препращане или за непрепращане съгласно параграф 3 се взима:

а) по правило в срока по член 10, параграф 1, втора алинея, когато Комисията, на основание член 6, параграф 1, буква б) не е започнала производство; или

б) в срок от 65 работни дни от момента на нотифициране за съответната концентрация, когато Комисията е образувала производство по член 6, параграф 1, буква в), без да извърши подготвителни стъпки, с цел да предприеме необходимите мерки по член 8, параграфи 2, 3 или 4, за да поддържа или възстанови ефективната конкуренция на засегнатия пазар.

5. Ако в посочения в параграф 4, буква б) срок от 65 работни дни, Комисията независимо от напомнянето от съответната държава-членка, не е взела решение за препращане в съответствие с параграф 3, нито е извършила подготвителните стъпки, предвидени в параграф 4, буква б), се приема, че е взела решение да отнесе случая до съответната държава-членка в съответствие с параграф 3, буква б).

6. Компетентните органи на съответната държава-членка се произнасят по случая без неоправдано забавяне.

В срок от 45 работни дни след препращането от Комисията, компетентният орган в съответната държава-членка информира засегнатите предприятия за резултата от предварителната оценка на конкуренцията и какви по-нататъшни действия, ако има такива, същият предлага да бъдат предприети. Съответната държава-членка може по изключение да не спази този срок, ако необходимата информация не ѝ е била представена от засегнатите предприятия, както е предвидено в националното ѝ законодателство в областта на конкуренцията.

Когато нотифицирането се изисква съгласно разпоредбите на националното законодателство, срокът от 45 работни дни започва да тече от работния ден, следващ деня на получаване на пълно нотификация от компетентния орган на съответната държава-членка.

7. В географски аспект, пазарът включва област, в която засегнатите предприятия са въввлечени в доставката и търсенето на продукти или услуги, в която условията на конкуренция са достатъчно хомогенни, и която може да бъде разграничена от

съседните области, по-специално поради това, че в тях условията на конкуренцията са значително по-различни. Оценката взема предвид, по-специално същността и характеристиките на съответните продукти и услуги, наличието на бариери за навлизане на пазара или на потребителски предпочитания, на съществени разлики в пазарните дялове на предприятията между съответната област и съседните области или съществени разлика в цените.

8. При прилагане на разпоредбите на настоящия член, съответните държави-членки може да предприемат мерки, които са строго необходими за защита или за възстановяване на ефективната конкуренция на засегнатия пазар.

9. В съответствие със съответните разпоредби на Договора, всяка държава-членка може да обжалва пред Съда на Европейските общности и в частност да поиска прилагането на член 243 от Договора, с цел прилагане на нейното национално законодателство в областта на конкуренцията.

Член 10

Срокове за образуване на производство и за вземане на решения

1. Независимо от разпоредбата на член 6, параграф 4, решенията, упоменати по член 6, параграф 1 се вземат най-късно в срок от 25 работни дни. Този срок започва да тече от работния ден, следващ деня на постъпване на нотификация, или ако информацията, съдържаща се в нотификацията е непълна, от работния ден, следващ деня на получаване на пълната информация.

Този срок се увеличава с 35 работни дни, ако Комисията получи искане от дадена държава-членка в съответствие с член 9, параграф 2, или ако засегнатите предприятия предлагат поемането на ангажименти съгласно член 6, параграф 2, с цел превръщането на концентрацията в съвместима с Общия пазар.

2. Решенията съгласно член 8, параграфи 1 или 2 относно концентрации, за които е постъпило уведомление се вземат във възможно най-кратък срок след като бъде удостоверено, че сериозните съмнения по член 6, параграф 1, буква в) са били отстранени, по-специално в резултат от промените, извършени от засегнатите предприятия, и най-късно в срока по параграф 3.

3. Независимо от разпоредбата на член 8, параграф 7, решенията съгласно член 8, параграф 1 - 3 относно концентрациите, за които е постъпило нотификация, се вземат в срок не по-дълъг от 90 работни дни от датата на образуване на производство. Този срок се увеличава до 105 работни дни, когато засегнатите предприятия предложат поемането на ангажименти съгласно член 8, параграф 2, втора алинея, с цел превръщането на концентрацията в съвместима с Общия пазар, освен ако тези ангажименти не са били предложени в срок по-кратък от 55 работни дни след образуването на производство.

Сроковете, определени в първата алинея се продължават по същия начин, ако нотифициращите страни направят искане за това не по-късно от 15 работни дни след образуване на производството, на основание член 6, параграф 1, буква в). Нотифициращите страни могат да направят такова искане само веднъж. По същия начин, по всяко време след образуване на производството, сроковете, определени в първи абзац, могат да бъдат продължени от Комисията със съгласието на

нотифициращите страни. Общата продължителност на всяко продължение или продължения на основание настоящия параграф не следва да превишава 20 работни дни.

4. Сроковете, определени в параграфи 1 - 3 се спират по изключение, когато поради обстоятелства, за които едно от предприятията, участващи в концентрацията носи отговорност, Комисията е трябвало да изиска с решение информация съгласно член 1 или да нареди проверка с решение съгласно член 13.

Предходната разпоредба се прилага също така и по отношение на срока по член 9, параграф 4, буква б).

5. Когато Съдът на Европейските общности с решение отмени изцяло или от части решение на Комисията, което е предмет на срока по този член, концентрацията се преразглежда от Комисията, с цел приемане на решение съгласно член 6, параграф 1.

Концентрацията се преразглежда в светлината на актуалните към момента условия на пазара.

Нотифициращите страни незабавно представят ново нотификация или да допълнят първоначалната нотификация, ако първоначалната нотификация стане непълно поради настъпили промени в условията на пазара или в предоставената информация. Когато няма такива промени, страните удостоверяват незабавно този факт.

Сроковете по параграф 1 започват да текат от работния ден, следващ деня на получаване на пълната информация в рамките на ново нотификация, на допълнително нотификация или удостоверяване съгласно третата алинея.

Втора и трета алинея се прилагат също така и в случаите по член 6, параграф 4 и член 8, параграф 7.

6. Ако Комисията не е приела решение в съответствие с член 6, параграф 1, букви б) и в), член 8, параграфи 1, 2 или 3, съответно в сроковете по параграфи 1 и 3, се счита, че концентрацията е обявена за съвместима с Общия пазар, независимо от разпоредбата на член 9.

Член 11

Искания за информация

1. С оглед изпълнение на задълженията си, предвидени от настоящия регламент, Комисията може, чрез обикновено искане или с решение, да изиска лицата по член 3, параграф 1, буква б), както и предприятията и обединенията на предприятия, да предоставят цялата необходима информация.

2. Когато изпраща обикновено искане за информация до дадено лице, предприятие или обединение на предприятия, Комисията излага правното основание и целта на искането, да уточни каква информация се изисква и да определи срок, в рамките на който информацията да бъде предоставена, както и санкциите, предвидени в член 14 за предоставяне на неточна или подвеждаща информация.

3. Когато Комисията с решение изиска дадено лице, предприятие или обединение на предприятия да представят информация, тя излага правното основание и целта на искането, да уточни каква информация се изисква и да определи срок, в рамките на който информацията да бъде предоставена. Тя също така посочва санкциите, предвидени в член 14 и да посочи или наложи санкциите, предвидени в член 15. Тя също така упоменава правото на обжалване на решението пред Съда на Европейските общности.

4. Собствениците на предприятия или техни представители, а в случаите на юридически лица, дружества или предприятия, или обединения, които нямат юридическа правосубектност, лицата, упълномощени да ги представляват по закон или съгласно техния устав, представят исканата информация от името на съответните предприятия. Лицата, които са надлежно упълномощени, могат да представят информацията от името на клиентите си. Последните остават изцяло отговорни в случай, че представената информация е непълна, неточна или подвеждаща.

5. Комисията незабавно препраща на компетентните органи на държавата-членка, на чиято територия е регистрирано лицето или седалището на предприятието или сдружението на предприятия, копие от всяко решение, взето на основание параграф 3, а също така и на компетентния орган на държавата-членка, чиято територия е засегната. По изрично искане на компетентния орган на държавата-членка, Комисията също така препраща на този орган копия от обикновените искания за информация, свързани с концентрацията, за която е нотифицирана.

6. По искане на Комисията, правителствата и компетентните органи на държавите-членки предоставят на Комисията цялата необходима информация за осъществяване на задълженията ѝ по настоящия регламент.

7. С оглед изпълнение на възложените ѝ с настоящия регламент задължения, Комисията може да проведе разговор с всяко физическо или юридическо лице, което се съгласи да бъде разпитано за целите на събиране на информация, свързана с предмета на дадено проучване. В началото на разговора, който може да се осъществи по телефона или чрез друго електронно средство, Комисията упоменава правното основание и целта на разговора.

Когато даден разговор не се провежда в помещенията на Комисията или се провежда по телефон или чрез друго електронно средство, Комисията информира предварително компетентния орган в държавата-членка, на чиято територия се провежда разговора. В случай, че компетентният орган на държавата-членка изисква това, длъжностни лица от този орган могат да подпомагат длъжностните лица или други упълномощени от Комисията лица при провеждане на разговора.

Член 12

Проверки от органите на държавите-членки

1. По искане на Комисията компетентните органи на държавите-членки извършват проверки, които Комисията счита за необходими по член 13, параграф 1, или които тя е наредила с решение на основание член 13, параграф 4. Длъжностните лица от компетентните органи на държавите-членки, които са отговорни за извършването на

тези проверки, както и онези, упълномощени или назначени от тях, изпълняват правомощията си в съответствие с разпоредбите на вътрешното право.

2. Ако това се изисква от Комисията или от компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия ще се извърши проверката, длъжностни лица и други придружаващи лица, упълномощени от Комисията, може да подпомагат длъжностните лица на съответния орган.

Член 13

Правомощия на Комисията за проверка

1. С оглед изпълнение на възложените ѝ с настоящия регламент задължения, Комисията може да извършва всички необходими проверки на предприятия или обединения на предприятия.

2. Длъжностните лица и други придружаващи лица, упълномощени от Комисията да извършват проверка имат право:

а) да влизат в помещения, земя и транспортни средства на предприятия и обединения на предприятия;

б) да проверяват счетоводните книги и други документи, свързани с осъществяваната дейност, независимо от носителя, на който те се съхраняват;

в) да вземат или придобиват под всякаква форма копия или извлечения от такива счетоводни книги или документи;

г) да запечатват всички търговски помещения и счетоводни книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката;

д) да разпитват всички представители или членове на персонала на предприятие или на сдружение на предприятия за обяснение на факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката и да записват отговорите.

3. Длъжностни лица и други придружаващи лица, упълномощени от Комисията да извършват проверка, упражняват правомощията си след като представят писмено упълномощаване, посочващо предмета и целта на проверката и санкциите, предвидени в член 14, при представянето на изискваните счетоводни книги или документи, свързани са дейността, които са непълни, или когато отговорите на въпроси, поставени във връзка с параграф 2 от настоящия член са неточни или подвеждащи. В достатъчен срок преди проверката, Комисията известява за проверката компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия ще се извършва проверката.

4. От предприятията и обединенията на предприятия се изисква да не се противопоставят на проверки, наредени с решение на Комисията. Решението уточнява предмета и целта на проверката, да посочва датата, на която тя трябва да започне и да посочва санкциите, предвидени в членове 14 и 15, както и правото на обжалване пред Съда на Европейските общности. Комисията приема такива решения след като се консултира с компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия се извършва проверката.

5. Длъжностни лица от или тези, упълномощени или назначени от компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия ще се извърши проверката, по искане на този орган или на Комисията, активно да съдействат на длъжностните лица и на други придружаващи ги лица, упълномощени от Комисията. За тази цел, те разполагат с правомощията по параграф 2.

6. Ако длъжностни лица и други придружаващи ги лица, упълномощени от Комисията, установят, че дадено предприятие се противопоставя на проверка, включително запечатване на негови помещения, счетоводни книги или документи, наредено на основание разпоредбите на настоящия член, съответната държава-членка оказва необходимото съдействие, изисквайки, когато това е необходимо, съдействието на полицията или на подобни правоприлагащи органи, за да им даде възможност да извършат проверката.

7. В случай, че съдействието по параграф 6 изисква упълномощаване от страна на правораздавателен орган в съответствие с вътрешното законодателство, такова упълномощаване се изисква. Такова упълномощаване може да бъде изискано също така и като предпазна мярка.

8. Когато упълномощаване по параграф 7 се изисква, националният правораздавателен орган следва да се увери, че решението на Комисията е автентично, и че принудителните мерки не са произволни, нито прекомерни от гледна точка на предмета на проверката. При проверката за пропорционалност на принудителните мерки, националният правораздавателен орган може да изиска от Комисията, пряко или посредством компетентния орган на държавата-членка, подробно обяснение във връзка с предмета на проверката. Въпреки това, националният правораздавателен орган не може да поставя под въпрос необходимостта от проверката, нито да изисква да му бъде предоставена информацията от досието на Комисията. Законността на решението на Комисията е предмет на разглеждане единствено от Съда на Европейските общности.

Член 14

Глоби

1. Комисията може с решение да наложи на лицата по член 3, параграф 1, буква б), предприятия или обединения на предприятия глоби, непревишаващи 1 на сто от общия оборот на съответните предприятия или обединенията на предприятия, по смисъла на член 5, когато умишлено или поради небрежност:

а) предоставят неточна или подвеждаща информация в становище, уверение, нотификация или допълнение към тях, съгласно член 4, член 10, параграф 5 или член 22, параграф 3;

б) предоставят неточна или подвеждаща информация в отговор на искане, направено на основание член 11, параграф 2;

в) в отговор на искане, съдържащо се в решение, прието съгласно член 11, параграф 3, те предоставят неточна, непълна или подвеждаща информация или не представят информация в определения срок;

г) представят изискваните счетоводни книги или други документи, свързани с дейността, в непълна форма по време на проверката по член 13, или се противопоставят на проверка, наредена с решение, постановено съгласно член 13, параграф 4.

д) в отговор на въпрос, поставен в съответствие с член 13, параграф 2, буква д):

- дават неточен или подвеждащ отговор,

- не поправят в определения от Комисията срок неточен, непълен или подвеждащ отговор, даден от член от персонала, или

- не дават или отказват да дадат пълен отговор по отношение на факти, свързани с предмета и целта на проверка, наредена с решение, прието съгласно член 13, параграф 4;

е) запечатване, поставено от длъжностни лица или други придружаващи ги лица, упълномощени от Комисията в съответствие с член 13, параграф 2 е било разбито.

2. Комисията може с решение да наложи глоби, непревишаващи 10 на сто от общия оборот на съответните предприятия по смисъла на член 5, на лицата по член 3, параграф 1, буква б), или на съответните предприятия, ако умишлено или поради небрежност:

- а) не са нотифицирали за концентрация в съответствие с член 4 или член 22, параграф 3 преди нейното извършване, освен ако не са изрично упълномощени да извършат това на основание член 7, параграф 2 или с решение, прието съгласно член 7, параграф 3;

- б) осъществят концентрация в нарушение на член 7;

- в) осъществят концентрация, обявена за несъвместима с Общия пазар с решение съгласно член 8, параграф 3 или не изпълнят мярка, наредена с решение съгласно член 8, параграф 4 или параграф 5;

- г) не спазят условие или не изпълняват задължение, наложено с решение съгласно членове 6, параграф 1, буква б), член 7, параграф 3 или член 8, параграф 2, втора алинея.

3. При определяне на размера на глобата се вземат предвид естеството, степента и продължителността на нарушението.

4. Решенията, взети съгласно параграфи 1, 2 и 3 нямат наказателноправен характер.

Член 15

Периодични наказателни плащания

1. Комисията може с решение да наложи на лицата по член 3, параграф 1, буква б), предприятията или обединенията на предприятия, периодични наказателни плащания, непревишаващи 5% от средния общ дневен оборот на съответното предприятие или

сдружение на предприятия по смисъла на член 5, за всеки работен ден от забавянето, изчислен от датата, определена в решението, с цел да бъдат принудени:

- а) да предоставят пълната и точна информация, която е била изискана с решение, взето съгласно член 11, параграф 3;
- б) да не се противопоставят на проверка, наредена с решение съгласно член 13, параграф 4;
- в) да спазят задължение, наложено с решение на основание член 6, параграф 1, буква б), член 7, параграф 3 или член 8, параграф 2, втора алинея; или
- г) да изпълнят мерки, наредени с решение съгласно член 8, параграф 4 или параграф 5.

2. Когато лицата по член 3, параграф 1, буква б), предприятия или обединения на предприятия са изпълнили задължението, чието изпълнение е било цел на периодичното наказателно плащане, Комисията може да определи конкретна сума на периодичните наказателни плащания, чийто размер да е по-малък от този, който би бил съгласно първоначалното решение.

Член 16

Обжалване пред Съда на Европейските общности

Съдът на Европейските общности има неограничена компетентност по смисъла на член 229 от Договора да разглежда решения, при които Комисията е определила глоба или периодични наказателни плащания; той може да отмени, намали или увеличи наложените глоби или периодичните наказателни плащания.

Член 17

Професионална тайна

1. Информацията, придобита в резултат от прилагането на настоящия регламент се използва само за целите на съответното искане, разследване или изслушване.

2. Независимо от разпоредбата на член 4, параграф 3, членове 18 и 20, Комисията и компетентните органи на държавите-членки, техни длъжностни лица, служители и други лица, работещи под надзора на тези органи, както и държавни служители и длъжностни лица на други органи от държавите-членки, не могат да разкриват информация, която са придобили при прилагането на настоящия регламент, която попада в обхвата на задължението за опазване на професионална тайна.

3. Параграфи 1 и 2 не препятстват публикуването на обща информация или проучвания, които не съдържат информация, отнасяща се до конкретни предприятия или обединения на предприятия.

Член 18

Изслушване на страните и на трети лица

1. Преди приемане на решение по член 6, параграф 3, член 7, параграф 3, член 8, параграфи 2 - 6 и членове 14 и 15, Комисията предоставя на съответните лица, предприятия и обединения на предприятия възможността, по всяко време на процедурата до консултациите с Консултативния комитет, да изложат техните становища във връзка с възраженията, повдигнати срещу тях.
2. Независимо от разпоредбата на параграф 1, решение на основание член 7, параграф 3 и член 8, параграф 5 може да бъде взето временно, без да бъде дадена възможност на съответните лица, предприятия или обединения на предприятия да изложат становищата си предварително, при условие че Комисията им предостави такава възможност във възможно най-кратък срок след вземане на решението си.
3. Комисията основава решението си единствено на възраженията, по отношение на които страните са имали възможност да представят становищата си. Правото на защита следва да бъде изцяло спазено при производството. Достъпът до досието е свободен най-малкото за страните, които са преки участници, при съблюдаване на законните интереси на предприятията за защита на техните търговски тайни.
4. Доколкото Комисията или компетентните органи на държавите-членки считат за необходимо, те могат също така да изслушат други физически или юридически лица. Физически или юридически лица, които докажат достатъчен интерес и особено членове на управителни или контролни органи на съответните предприятия или на упълномощени представители на техните работници или служители, имат право след подаване на искане за това, да бъдат изслушани.

Член 19

Връзка с органите на държавите-членки

1. Комисията предоставя на компетентните органи на държавите-членки копия от уведомленията в рамките на три работни дни, а във възможно най-кратък срок копия от най-важните документи, представени на или издадени от Комисията съгласно настоящия регламент. Такива документи включват задълженията, които се предлагат да бъдат поети от съответните предприятия спрямо Комисията, с цел превръщането на концентрацията в съвместима с Общия пазар на основание член 6, параграф 2 или член 8, параграф 2, втора алинея.
2. Комисията извършва процедурите по настоящия регламент в тясна и постоянна връзка с компетентните органи на държавите-членки, които могат да изразяват становищата си във връзка с тези процедури. За целите на член 9, Комисията получава информация от компетентния орган на държавата-членка, както е предвидено в параграф 2 от същия член, и му предостави възможност да изложи становището си по време на всеки един етап от процедурата до приемането на решение съгласно параграф 3 от този член; за тази цел тя му предоставя достъп до досието.

3. С Консултативния комитет по концентрациите се провеждат консултации преди приемането на решения на основание член 8, параграфи 1 - 6, членове 14 или 15, с изключение на временните решения по член 18, параграф 2.

4. Консултативният комитет се състои от представители на компетентните органи на държавите-членки. Всяка държава-членка определя един или двама представители; в случай, че те не са в състояние да вземат участие, те могат да бъдат заместени от други представители. Най-малко един от представителите на държава-членка следва да бъде компетентен по въпросите, свързани с ограничителните практики и господстващото положение.

5. Консултирането се извършва на съвместно заседание, свиквано по инициатива на и председателствано от Комисията. Към поканата за заседанието се прилага резюме на случая, заедно с посочване на най-важните документи, както и проект на решението, което следва да бъде прието за всеки обсъждан случай. Заседанието се провежда не по-рано от 10 работни дни след изпращането на поканата. Комисията може в изключителни случаи да съкрати този срок, ако счете това за необходимо, с цел да се избегнат сериозни увреждания по отношение на едно или повече предприятия, засегнати от концентрацията.

6. Консултативният комитет изработва становище по представения от Комисията проект на решение, ако е необходимо след гласуване. Консултативният комитет може да излезе със становище, дори ако някои от членовете му отсъстват и не се представляват. Становището се изготвя в писмена форма и се прилага към проекта на решение. Комисията се съобразява в максимална степен със становището на Комитета. Тя информира Комитета за начина, по който неговото становище е било взето предвид.

7. Комисията съобщава становището на Консултативния комитет, заедно с решението, на адресатите на решението. Тя оповестява становището, заедно с решението, като вземе предвид законния интерес на предприятията за защита на техните търговски тайни.

Член 20

Публикуване на решенията

1. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* решенията, които взема съгласно член 8, параграф 1, членове 14 и 15, с изключение на временните решения по член 18, параграф 2, заедно със становището на Консултативния комитет.

2. Публикацията съдържа имената на страните и основното съдържание на решението; тя отчита законния интерес на предприятията за защита на техните търговски тайни.

Член 21

Прилагане на регламента и юрисдикция

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на концентрациите по смисъла на член 3, като Регламенти (ЕО) № 1/2003⁸, (ЕИО) № 1017/68⁹, (ЕИО) № 4056/86¹⁰ и № (ЕИО) № 3975/87¹¹ на Съвета не се прилагат, освен по отношение на съвместните предприятия, които нямат общностно измерение, и които имат за предмет на дейността си или като резултат от нея координирането на конкурентно поведение на предприятия, които остават независими.

2. Комисията единствена притежава юрисдикцията да взема решенията, предвидени по настоящия регламент, като тези решения са предмет на обжалване пред Съда на Европейските общности.

3. Нито една държава-членка няма право да прилага националното си законодателство по отношение на конкуренцията спрямо концентрация с общностно измерение.

Първата алинея се прилага без да се накърняват правомощията на никоя държава-членка да извършва проучвания, необходими за прилагането на член 4, параграф 4, член 9, параграф 2 или след препращане съгласно член 9, параграф 3, първа алинея, буква б), или член 9, параграф 5, за предприемането на мерките, необходими за прилагането на член 9, параграф 8.

4. Въпреки съдържанието на параграф 2 и параграф 3, държавите-членки могат да предприемат необходимите мерки за защита на законни интереси, различни от тези, които са предвидени в настоящия регламент, и които са съвместими с общите принципи и другите разпоредби на правото на Общността.

Обществената сигурност, плурализмът на медиите и нормите на общественото поведение се считат за законен интерес по смисъла на първата алинея.

Всеки друг обществен интерес трябва да бъде съобщен на Комисията от страна на съответните държави-членки и да се отчете от Комисията след оценка на неговата съвместимост с общите принципи и другите разпоредби на правото на Общността преди предприемането на горепосочените мерки. Комисията информира съответните държави-членки за нейното решение в рамките на 25 работни дни от упоменатото съобщаване.

Член 22

Препращане до Комисията

1. Една или повече държави-членки могат да изискат Комисията да разгледа всяка концентрация по член 3, която няма общностно измерение по смисъла на член 1, но

⁸ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1.

⁹ ОВ L 175, 23.7.1968, г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1/2003 (ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1).

¹⁰ ОВ L 378, 31.12.1986, г., стр. 4. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1/2003.

¹¹ ОВ L 374, 31.12.1987, г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1/2003.

засяга търговията между държави-членки и заплашва да застраши сериозно конкуренцията на територията на държавата-членка или държавите-членки, които са отправили искането.

Такова искане се отправя най-много в срок от 15 работни дни от датата, на постъпване на нотификацията за концентрация, или в случай, че не се изисква нотифициране, от датата, на която то е станало известно по друг начин на съответната държава-членка.

2. Комисията незабавно информира компетентните органи на съответните държави-членки и засегнатите предприятия за всички искания, получени съгласно параграф 1.

Всяка друга държава-членка има право да се присъедини към първоначалното искане в срок от 15 работни дни от момента, в който е информирана от Комисията за първоначалното искане.

Всички национални срокове, отнасящи се до концентрацията спират да текат докато, в съответствие с предвидената по настоящия член процедура, не бъде решено дали концентрацията да бъде оценявана. Веднага след като дадена държава-членка е информирала Комисията и засегнатите предприятия, че не желае да се присъедини към искането, националните срокове, които са били спрени, започват да текат отново.

3. Комисията може, най-късно в срок от 10 работни дни след изтичането на срока по параграф 2, да реши да оцени концентрацията, ако счита, че тя засяга търговията между държави-членки и заплашва сериозно да застраши конкуренцията на територията на държавата-членка или държавите-членки, които са отправили искането. В случай, че Комисията не вземе решение в този срок, се счита, че тя е приела решение да оцени концентрацията в съответствие с отправеното искане.

Комисията информира всички държави-членки и засегнати предприятия за решението си. Тя може да изиска представянето на нотификация съгласно член 4.

Държавата-членка или държавите-членки, които са отправили искането, не могат да прилагат повече националното си законодателство в областта на конкуренцията по отношение на концентрацията.

4. Член 2, член 4, параграфи 2 - 3, членове 5, 6 и 8 - 21 се прилагат, когато Комисията оценява концентрация съгласно параграф 3. Член 7 се прилага доколкото концентрацията не е била осъществена до датата, на която Комисията е информирала засегнатите предприятия за отправеното искане.

Когато не се изисква нотифициране съгласно член 4, срокът по член 10, параграф 1, в който може да се образува производство, започва от работния ден, следващ този, в който Комисията е информирала засегнатите предприятия, че е решила да оцени концентрацията съгласно параграф 3.

5. Комисията може да информира една или няколко държави-членки, че счита, че дадена концентрация отговаря на критериите по параграф 1. В такива случаи Комисията може да покани тази държава-членка или тези държави-членки да отправят искане по параграф 1.

Член 23

Разпоредби за изпълнение

1. Комисията разполага с правомощие да определи, в съответствие с процедурата по параграф 2:

- а) процедурни разпоредби, отнасящи се до формата, съдържанието и други подробности, свързани с уведомленията и исканията по член 4;
- б) процедурни разпоредби, отнасящи се до сроковете по член 4, параграф 4 и параграф 5, членове 7, 9, 10 и 22;
- в) процедурата и сроковете за приемане и изпълнение на задължения по член 6, параграф 2 и член 8, параграф 2;
- г) процедурни разпоредби, отнасящи се до изслушванията по член 18.

2. Комисията се подпомага от Консултативен комитет, съставен от представители на държавите-членки.

- а) Преди публикуване на проекта процедурни разпоредби и преди приемането на такива разпоредби, Комисията се консултира с Консултативния комитет.
- б) Консултирането се извършва на заседание, свикано по инициатива и председателствано от Комисията. Проект на процедурни разпоредби, които да бъдат приети, се изпраща заедно с поканата. Заседанието се провежда не по-рано от 10 работни дни след изпращането на поканата.
- в) Консултативният комитет излиза със становище относно проекта на процедурни разпоредби, ако е необходимо след гласуване. Комисията се съобразява в максимална степен със становището на Комитета.

Член 24

Отношения с трети страни

1. Държавите-членки информират Комисията за всички трудности от общ характер, изпитвани от техните предприятия, извършващи концентрации по член 3 в трети страни.

2. Първоначално не по-късно от една година след влизане в сила на настоящия регламент, а впоследствие периодично, Комисията изготвя доклад, който съдържа информация за начина, по който се третират предприятията, чието седалище или основен предмет на дейност са на територията на Общността, съгласно параметрите, определени в параграф 3 и параграф 4, що се отнася до концентрации в трети страни. Комисията представя тези доклади на Съвета, заедно с препоръки към тях.

3. Когато за Комисията е ясно или въз основа на докладите по параграф 2 или въз основа на друга информация, че трета страна не третира предприятия, чието седалище

или основен предмет на дейност са на територията на Общността, по начин сравним с този, който се прилага от страна на Общността по отношение на предприятия от тази страна, Комисията може да направи предложение пред Съвета за предоставяне на подходящия мандат за преговори, с цел постигане на сравним начин на третиране на предприятия, чието седалище или основен предмет на дейност са на територията на Общността.

4. Без да се накърнява член 307 от Договора, мерките, предприети по настоящия член следва да съответстват на задълженията на Общността или на държавите-членки, произтичащи от международни споразумения, без оглед на това дали те са двустранни или многостранни.

Член 25

Отмяна

1. Без да се накърнява член 26, параграф 2 Регламенти (ЕИО) № 4064/89 и (ЕО) № 1310/97 се отменят, считано от 1 май 2004 г.

2. Позоваванията на отменените регламенти се смятат за позоваване на настоящия регламент и се тълкуват съгласно таблицата на съответствие, съдържаща се в приложението.

Член 26

Влизане в сила и временни разпоредби

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага, считано от 1 май 2004 г.

2. Регламент (ЕИО) № 4064/89 продължава да се прилага по отношение на концентрациите, които са били предмет на споразумение или оповестяване или в случаите, при които е бил придобит контрола по смисъла на член 4, параграф 1 от същия регламент, преди датата на прилагане на настоящия регламент, в частност разпоредбите, регулиращи прилагането, установени в член 25, параграф 2 и параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 4064/89 и член 2 от Регламент (ЕО) № 1310/97.

3. Що се отнася до концентрации, по отношение на които настоящият регламент се прилага на основание присъединяване към ЕС, датата на присъединяването се счита за начална дата за прилагането на настоящия регламент.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 20 януари 2004 година.

За Съвета:

Председател

C. McCREEVY

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствията

Регламент (ЕИО) № 4064/89	Настоящият регламент
Член 1, параграфи 1, 2 и 3	Член 1, параграфи 1, 2 и 3
Член 1, параграф 4	Член 1, параграф 4
Член 1, параграф 5	Член 1, параграф 5
Член 2, параграф 1	Член 2, параграф 1
-	Член 2, параграф 2
Член 2, параграф 2	Член 2, параграф 3
Член 2, параграф 3	Член 2, параграф 4
Член 2, параграф 4	Член 2, параграф 5
Член 3, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 3, параграф 2	Член 3, параграф 4
Член 3, параграф 3	Член 3, параграф 2
Член 3, параграф 4	Член 3, параграф 3
-	Член 3, параграф 4
Член 3, параграф 5	Член 3, параграф 5
Член 4, параграф 1, първо изречение	Член 4, параграф 1, първа алинея
Член 4, параграф 1, второ изречение	-
-	Член 4, параграф 1, втора и трета алинеи
Член 4, параграфи 2 и 3	Член 4, параграфи 2 и 3
-	Член 4, параграфи 4 - 6
Член 5, параграфи 1 - 3	Член 5, параграф 1 - 3
Член 5, параграф 4, уводните думи	Член 5, параграф 4, уводните думи
Член 5, параграф 4, буква а)	Член 5, параграф 4, буква а)
Член 5, параграф 4, буква б), уводните думи	Член 5, параграф 4, буква б) уводните думи
Член 5, параграф 4, буква б), първо тире	Член 5, параграф 4, буква б), (i)
Член 5, параграф 4, буква б), второ тире	Член 5, параграф 4, буква б), (ii)
Член 5, параграф 4, буква б), трето тире	Член 5, параграф 4, буква б), (iii)
Член 5, параграф 4, буква б), четвърто тире	Член 5, параграф 4, буква б), (iv)
Член 5, параграф 4, букви в), г) и д)	Член 5, параграф 4, букви в), г) и д)
Член 5, параграф 5	Член 5, параграф 5
Член 6, параграф 1, уводните думи	Член 6, параграф 1, уводните думи
Член 6, параграф 1, букви а) и б)	Член 6, параграф 1, букви а) и б)
Член 6, параграф 1, буква в)	Член 6, параграф 1, буква в), първо изречение
Член 6, параграфи 2 - 5	Член 6, параграфи 2 - 5
Член 7, параграф 1	Член 7, параграф 1
Член 7, параграф 3	Член 7, параграф 2
Член 7, параграф 4	Член 7, параграф 3
Член 7, параграф 5	Член 7, параграф 4
Член 8, параграф 1	Член 6, параграф 1, буква в), второ изречение
Член 8, параграф 2	Член 8, параграфи 1 и 2
Член 8, параграф 3	Член 8, параграф 3
Член 8, параграф 4	Член 8, параграф 4
-	Член 8, параграф 5
Член 8, параграф 5	Член 8, параграф 6
Член 8, параграф 6	Член 8, параграф 7
-	Член 8, параграф 8
Член 9, параграфи 1 - 9	Член 9, параграфи 1 - 9
Член 9, параграф 10	-
Член 10, параграфи 1 и 2	Член 10, параграфи 1 и 2
Член 10, параграф 3	Член 10, параграф 3, първа алинея, първо изречение
-	Член 10, параграф 3, първа алинея, второ изречение

-	Член 10, параграф 3, втора алинея
Член 10, параграф 4	Член 10, параграф 4, първа алинея
-	Член 10, параграф 4, втора алинея
Член 10, параграф 5	Член 10, параграф 5, първа и четвърта алинеи
-	Член 10, параграф 5, втора, трета и пета алинеи
Член 10, параграф 6	Член 10, параграф 6
Член 11, параграф 1	Член 11, параграф 1
Член 11, параграф 2	-
Член 11, параграф 3	Член 11, параграф 2
Член 11, параграф 4	Член 11, параграф 4, първо изречение
-	Член 11, параграф 4, втори и трето изречения
Член 11, параграф 5, първо изречение	-
Член 11, параграф 5, второ изречение	Член 11, параграф 3
Член 11, параграф 6	Член 11, параграф 5
-	Член 11, параграфи 6 и 7
Член 12	Член 12
Член 13, параграф 1, първо изречение	Член 13, параграф 1
Член 13, параграф 1, втора алинея, уводните думи	Член 13, параграф 2, уводните думи
Член 13, параграф 1, втора алинея, буква а)	Член 13, параграф 2, буква б)
Член 13, параграф 1, втора алинея, буква б)	Член 13, параграф 2, буква в)
Член 13, параграф 1, втора алинея, буква в)	Член 13, параграф 2, буква д)
Член 13, параграф 1, втора алинея, буква г)	Член 13, параграф 2, буква а)
-	Член 13, параграф 2, буква г)
Член 13, параграф 2	Член 13, параграф 3
Член 13, параграф 3	Член 13, параграф 4, първо и второ изречения
Член 13, параграф 4	Член 13, параграф 4, трето изречение
Член 13, параграф 5	Член 13, параграф 5, първо изречение
-	Член 13, параграф 5, второ изречение
Член 13, параграф 6, първо изречение	Член 13, параграф 6
Член 13, параграф 6, второ изречение	-
-	Член 13, параграфи 7 и 8
Член 14, параграф 1, уводните думи	Член 14, параграф 1, уводните думи
Член 14, параграф 1, буква а)	Член 14, параграф 2, буква а)
Член 14, параграф 1, буква б)	Член 14, параграф 1, буква а)
Член 14, параграф 1, буква в)	Член 14, параграф 1, букви б) и в)
Член 14, параграф 1, буква г)	Член 14, параграф 1, буква г)
-	Член 14, параграф 1, букви д) и е)
Член 14, параграф 2, уводните думи	Член 14, параграф 2, уводните думи
Член 14, параграф 2, буква а)	Член 14, параграф 2, буква г)
Член 14, параграф 2 букви б) и в)	Член 14, параграф 2, букви б) и в)
Член 14, параграф 3	Член 14, параграф 3
Член 14, параграф 4	Член 14, параграф 4
Член 15, параграф 1, уводните думи	Член 15, параграф 1, уводните думи
Член 15, параграф 1, букви а) и б)	Член 15, параграф 1, букви а) и б)
Член 15, параграф 2, уводните думи	Член 15, параграф 1, уводните думи
Член 15, параграф 2, буква а)	Член 15, параграф 1, буква в)
Член 15, параграф 2, буква б)	Член 15, параграф 1, буква г)
Член 15, параграф 3	Член 15, параграф 2
Членове 16 - 20	Членове 16 - 20
Член 21, параграф 1	Член 21, параграф 2
Член 21, параграф 2	Член 21, параграф 3
Член 21, параграф 3	Член 21, параграф 4
Член 22, параграф 1	Член 21, параграф 1
Член 22, параграф 3	-
-	Член 22, параграфи 1 - 3
Член 22, параграф 4	Член 22, параграф 4
Член 22, параграф 5	-
-	Член 22, параграф 5
Член 23	Член 23, параграф 1
-	Член 23, параграф 2
Член 24	Член 24
-	Член 25

Член 25, параграф 1	Член 26, параграф 1, първа алинея
-	Член 26, параграф 1, втора алинея
Член 25, параграф 2	Член 26, параграф 2
Член 25, параграф 3	Член 26, параграф 3
-	Приложение